

En resa till Island

Mitt namn är Johanna och jag är 22 år gammal. Jag studerar journalistik på Mittuniversitetet och kunde inte missa chansen att få resa till Island under vår reportagekurs. Det är välkänt att den globala uppvärmningen påverkar hela vår omvärld. Djur, människor och olika ekosystem lider av det klimathot människan förorsakat. Island är ett land som är hårt drabbat av förändringarna, befolkning likväl som de glaciärer vilka tyvärr smälter bort.

Glaciologen Oddur Sigurdson har mätt hur bland annat glaciären Solheimajökull dragit sig tillbaka ungefär 1100 meter under 2017. I en intervju med svenska medier berättar han hur det varje år smälter ett tio meter tjockt skikt ovanpå glaciären. Islands glaciärer är beräknade att smälta bort inom de närmaste två seklen och det går mycket snabbare än förväntat.

Då isen smälter ökar trycket på jordskorpan, vilket orsakar stressförändringar i jorden som leder till att magma bildas enligt Freysteinn Sigmundsson som är geofysiker på Islands universitet. Jag intervjuade honom vidare om ämnet. Det är ett spännande och minst sagt skrämmande fenomen som jag var tvungen att forska vidare i för mitt reportage. Jag behövde även hitta en mänsklig historia för att ge liv åt reportaget, som gav en känsla bland all fakta för att få läsare att förstå innerbörden av problematiken. Freysteinn gav mig faktagrunden, nu saknades bara den mänskliga delen.

Jag valde att besöka Gudny Valberg och Olafur Eggertsson på gården Thorvaldseyri. Två vänliga jordbrukare som är bosatta precis framför den stora vulkanen Eyjafjallajökull. Genom att träffa och intervjua dem kunde jag skildra en händelse och ett liv som kan komma att bli vardag för många människor på Island. Under år 2010 när vulkanen fick sitt utbrott var familjen tvungna att fly och lämna allt bakom sig. Även om de var förberedda så tog utbrottet hårt på deras liv. I och med klimatförändringarna så ökar risken för vulkanutbrott på Island. Många bönder likt Gudny och Olafur väljer att bosätta sig precis framför vulkanen då marken är extra bördig och mineralrik. Men det innebär också en stor risk. Inte nog med det så har klimatförändringarna som innebär en större mängd nederbörd också förstört möjligheten för deras grödor att växa.

Efter besöket på gården hyrde jag en bil och reste vidare längs med den isländska sydkusten för att dokumentera klimatförändringarna, jag fick ta del av smältande glaciärer och marker som var fullständigt översvämmade. Jag tänkte direkt tillbaka på jordbrukaren Olafurs beskrivning av hur grödorna drunknat av all nederbörd i år.

Att jag fick möjligheten till att befinna mig på plats var stort, både för reportagets skull men även för min egen del. Genom att ta sig fram i Islands karga natur, se de väderfenomen och klimatförändringar med egna ögon, samtidigt som en drabbad lokalbo lärde mig om det isländska

Arbetsreflektion kring arbetet av Johanna Sundbeck

livet var ovärderligt. Artikeln resulterade inte i det förväntade, utan mer därtill. Nordplus stipendiet gav mig en fantastisk möjlighet till att skriva ett reportage som enligt mig är en ögonöppnare för omvärlden. Utan Gudny och Olafurs mänskliga skildring hade inte artikeln fått samma genomslagskraft.